ואעידה בם את השמים ואת הארץ כי יד עתי
אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך
אשר צויתי אתכם וקרא את בני הדור
באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו בעשה ידיכם וידבר משה באזני כל
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי
יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי
כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב
כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו
הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא
שחתו לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל
הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם
הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך
זכר ימות עולם בינו שנות דור ודר
שאל אביך ויגדך זקניך ואמרו לך
בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם
כנצבו גבלת עמים למספר בני ישראל
כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו
מצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן
יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף
יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו
יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר
רכבהו על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי
וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור
חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים
ואילים בני בשן עתודים עם חלב כליות חטה
ודם ענב תשתה חמר וישמן ישרון ויבעט
שמנת עבית כשית ויטש אלהי עשהו
וינבל צור ישעתו יקנאהו בזרים
בתועבתיהם יכעיסהו יזבחו לשדים לא אלה
אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו
לא שערום אבתיכם צור ילדך תשי
ותשכח אל מחללך וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנתיו ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם כי דור תהפכות המה
בנים לא אמן בם הם קנאוני בלא אל
כעסוני בהבליהם ואני אקנאם בלא עם
בגוי נבל אכעיסם כי אש קדחה באפי
ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה
ותלהט מוסדי הרים אספה עלימו רעות

חצי אכלה בם מזי רעב ולחמי רשף
וקטב מרירי ושן בהמות אשלח בם
עם חמת זחלי עפר מחוץ תשכל חרב
ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה
יונק עם איש שיבה אמרתי אפאיהם
אשביתה מאנוש זכרם לולי כעס אויב אגור
פן ינכרו צריהמו פן יאמרו ידנו רמה
ולא יהוה פעל כל זאת כי גוי אבד עצות המה
ואין בהם תבונה לו יחכמו ישכילו זאת
יבינו לאחריתם איכה ירדף אחד אלף
ושנים יסיבו רבבה אם לא כי צורם מכרם
ויהוה הסגירם כי לא צורנו כצורם
ואיבינו פלילים כי מגפן סדם גפנם
ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש
אשכלת מרורת למו רמות תנים יינם
וראש פתנים אכזר חלא הוא כמס עכרי
הרתום באוצרותי לי נקם ושלם
לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם
וחש עתדות למו כי דין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד
ואפס עצור ועזוב ואמר אי אלהימו
צור חסיו בו אשר חלבו זבחימו אכלו
ישתו יין נסכם יקומו ויעזרכם
יהי עליכם סתרה ראו עתה כי אני אנהו
ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא וכאשא אל שמים ידי
אם שנותי ברק חרבי ואמרתי חי אנכי לעלם
אשיב נקם לצרי ואחזה במשפט ידי
אשיב לצרי ולמשנאי אשלם
אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב
הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום
ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם
הוא והושע בן נון ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה
אל כל ישראל ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים
אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוה את בניכם לשמר
לעשות את כל דברי התורה הזאת כי לא דבר ריק הוא
מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה
אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה
וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר עלה אל
הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני
ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל

לאחזה ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמך כאשר מת אהרן
אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי
מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל כי מנגד
תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו ויאמר
יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו
אשדת למו אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך תורה
צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
ישראל יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר ואת ליהודה ואמר שמע
יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה
וללוי אמר תמיך ואורך לאישך חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה
האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו
אמרתך ובריתך יצרו יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטרה
באפך וכליל על מזבחך ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מתץ מתנים קמיו
ומשנאיו מן יקומון לבנימן אמר ידיד יהוה שכן לבטח עליו חפף
עליו כל היום ובין כתפיו שכן וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו
ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים
ומראש הרי קדם וממגד גבעות עולם וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה
תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו בבור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם
עמים יגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה
ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך עמים הר
יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ים ינקו ושפני טמוני חול
ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד וירא
ראשית לו כי שם חלקת מחוקק סופן ויתא ראשי עם צדקת יהוה ומשפטיו עם ישראל
אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה ולאשר אמר
ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל במשמן רגלו ברזל ונחשת מנעלך וכימיך
דבאך אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים מענה אלהי קדם ומתחת
זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל
ארץ דגן ותירש אף שמיו יערפו טל אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה
מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך ואתה על במותימו תדרך
ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו
וראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים
ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון ואת הנגב ואת הככר בקעת ירחו
עיר התמרים עד צוער ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר וימת שם
משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור
ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה
עינו ולא נס לחה ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי
אבל משה ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו
בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה ולא קם נביא עוד בישראל כמשה
אשר ידעו יהוה פנים אל פנים לכל האתות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ
מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה
לעיני כל ישראל